

- 2) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен: съвместима ли е с посочените разпоредби от Директивата национална разпоредба, според която съдът има правото и задължението, когато стигне до извода, че определената такса не е справедлива, да определи с решение размера на дължимата вместо нея такса?

⁽¹⁾ Директива 2001/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2001 година за разпределяне капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътна инфраструктура и за сертифициране за безопасност (ОВ L 75, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 8, стр. 66).

Жалба, подадена на 27 юли 2016 г. от August Storck KG срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 10 май 2016 г. по дело T-806/14 — Storck KG/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело C-417/16 P)

(2016/C 428/04)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: August Storck KG (представители: I. Rohr, P. Goldenbaum, Rechtsanwältinnen)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Искания на жалбоподателя

- да отмени решение на Общия съд от 10 май 2016 г. по дело T-806/14
- да отмени решението на апелативния състав по преписка R0644/2014-5, а при условията на евентуалност и при необходимост да върне делото на Общия съд
- да осъди EUIPO да плати направените от нея съдебни разноски и разноските на жалбоподателя пред Съда, Общия съд и апелативния състав.

Основания и основни доводи

- I. Първото основание: Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 ⁽¹⁾ — Прилагане на неправилни критерии
1. Общият съд неправилно изисква, за да бъде отличителна марката, тя да „се различава значително от стандарта или обичайното в съответния сектор“. Той прилага критерия за триизмерните марки, които съвпадат с външния вид на самите стоки, и не съдържат словен или графичен елемент, който критерий е по-стриктен от този при обикновените марки. Този по-стриктен критерий не е трябвало да бъде прилаган, тъй като заявената марка е двуизмерна марка, съдържаща графичен елемент. Прилагането на по-стриктния критерий противоречи на постоянната съдебна практика.
 2. Общият съд допуска грешка, когато основава констатациите си на решение Storck/CXВП, C-25/05 P, EU:C:2006:422. Това дело изобщо не е сходно с настоящото, тъй като се отнася до (опакована) стока без никакъв графичен и/или словен елемент.
 3. Освен това прилагането на по-строги правила от приложимите към словните и фигуративните марки не е обосновано, тъй като обхватът на закрила на заявената марка е по-тесен дори от обхвата на закрила при регистрация само на графичния елемент. С прилагането на по-строги правила Общият съд нарушава член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, който предвижда, че се отказва регистрацията (само) на марки, които нямат отличителен характер.

II. Второ основание: Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 — Неприлагане на принципа на специфичност

4. Общият съд квалифицира съответните стоки изключително широко като евтини стоки за обичайна употреба, чието придобиване не се предхожда от дълъг размисъл. В резултат на тази констатация Общият съд стига до неправилния извод, че съответните потребители не биха проявили повишено внимание, в частност що се отнася до характеристиките на опаковката.
5. Общият съд трябвало по-скоро да анализира, що се отнася до много специфичните стоки (каквито са сладкарските изделия, шоколадите и шоколадовите продукти, тестените сладкарски изделия и сладолед) каква е степента на отделяното от потребителите внимание и каква е в това отношение ролята на много специфичната опаковка, обхваната от заявената марка. Общият съд не разгледал особено характерното положение, свързано с придобиването на тези стоки.
6. С факта, че не отчетел спецификата на съответните стоки, Общият съд не приложил принципа на специфичност. Ако Общият съд бе приложил правилно този принцип, той би взел предвид обстоятелството, че потребителите на съответните стоки са привикнали да отделят висока степен на внимание на цветовете, на формата и на дизайна на опаковката. За тези потребители изобщо не било проблем да установят произхода на стоките само въз основа на съчетанието на линии, цветове и форми, обхванато от заявената марка.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия) (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 4 август 2016 г. от Wolf Oil Corp. срещу решението на Общия съд (състав от един съдия), постановено на 1 юни 2016 г. по дело T-34/15 — Wolf Oil Corp./Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело C-437/16 P)

(2016/C 428/05)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Wolf Oil Corp. (представители: P. Maeyaert, J. Muyldermans, advocaten)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

Искания на жалбоподателя

- Да бъде отменено решението на Общия съд от 1 юни 2016 г., постановено по дело T34/15,
- EUIPO и встъпилата страна в първоинстанционното производство да бъдат осъдени да понесат направените от тях съдебни разноски и да заплатят съдебните разноски, направени от Wolf Oil.

Основания и основни доводи

С подадената жалба жалбоподателят (Wolf Oil) иска от Съда да отмени решението на Общия съд от 1 юни 2016 г. по дело T-34/15 (наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което Общият съд отхвърля жалбата, подадена от Wolf Oil срещу решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 31 октомври 2014 г. (преписка R 1596/2013—5). В жалбата се посочват две основания.

С първото основание Wolf Oil оспорва обжалваното съдебно решение поради липса на подходящи мотиви и изопачаване на доказателствата, доколкото това съдебно решение не обсъждало по никакъв начин повдигнатите от Wolf Oil редица доводи и посочените несъответствия в подкрепа на основанието, изведено от неправилното прилагане от страна на EUIPO на вероятността от объркване (член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) относно марката на Европейския съюз (последно изменен с Регламент № 2015/2424)⁽¹⁾) (наричан по-нататък „Регламент № 2015/2424“).